

CARL FRED. KOLDERUP OG UTFORSKNINGEN AV VESTLANDETS GEOLOGI

AV

ANDERS KVALE

Vestlandet var i forrige århundre dårlig forsynt med karter, det var slitsomt å reise og bergartene var vrine, særlig leit var det at fossilførende bergarter syntes å mangle. Det var ikke å undres på at utforskningen av denne landsdel trådte i bakgrunnen i forhold til Østlandet og Trøndelag. Helt ukjent var dog Vestlandet ikke, det ble besøkt alt av Bedemar, v. Buch og Naumann — den siste oppdaget det vi nå kaller Bergensbuene — og de første norske geologer gjestet enten selv Vestlandet eller sendte sine assistenter dit på kortere turer. Men fram til 1860 var det praktisk talt ikke utkommet en eneste avhandling om Vestlandets geologi. På den tid begynte en og annen vestlending å interessere seg for geologi, og det falt nærmest av seg selv at de tok fatt på geologiske undersøkelser i hjemlige trakter. Bergenserne Hiortdahl og Irgens utgav i 1862 „Geologiske undersøgelser i Bergens omegn“, og skrev senere om de geologiske

forhold mellom Sognefjorden og Stadt. Hardingen S. A. Sexe skrev i 60- og 70-årene om kvartærgeologiske emner, særlig fra Vestlandet. Bergenserne Helland og Reusch utgav fra 70-årene og framover en rekke viktige arbeider, Helland særlig om praktisk-økonomiske emner, Reusch petrografiske og tektoniske arbeider. For vårt kjennskap til Vestlandets geologi var Reuschs arbeider de viktigste, særlig må nevnes hans hovedverker: „Silurfossiler og pressede konglomerater i Bergensskifrene“ (1882) og „Bømmeløen og Karmøen med omgivelser“ (1888), som begge var meget betydelige arbeider. Når vi tar med bergenseren T. Ch. Thomassens avhandling om Folgefonns-halvøya fra 1877, lite i omfang, men bygget på samvittighetsfullt feltarbeide, har vi fått en oversikt over det som var gjort i Vestlandets geologiske utforskning før Kolderup.

Carl Fred. Kolderup ble født i Bergen 6. desember 1869. Han tok artium i 1888, gikk et år på krigsskolen, og ble cand. real. allerede i 1892 med geologi som hovedfag. Han var Brøggers første elev ved Universitetet i Oslo, og, som rimelig kan være, ble det petrografen, spesielt eruptivbergartene som fanget hans interesse. Kjennskapet til eruptivene undergikk i 90-årene en rivende utvikling etter at bruken av mikroskopet hadde slått igjennom i tiåret før, og Brøgger var ved siden av Rosenbusch den ledende petrograf i samtiden.

Som sin første spesialoppgave valgte Kolderup feltet av labradorsteiner og beslektede bergarter i Egersund—Sogndalstrakten. Det var ukjent land i dobbelt betydning, feltet var lite kjent, og det vi vil kalle anortosittstammen var lite utforsket. Feltet var på 1500 km², det topografiske underlag var amtskartet, veier var det dårlig med og reiseforholdene meget tungvinte. Hovedvekten måtte legges på å beskrive de enkelte bergarter og deres innbyrdes forhold. Avhandlingen utkom 1896 og fikk tittelen „Die Labradorfelse des westlichen Norwegens I“, en tittel som gav et vink om de oppgaver han alt da hadde satt seg. Dette arbeide var et betydelig bidrag til anortosittstammens petrografi og systematikk.

I 1896 ble Kolderup knyttet til Bergens Museum som styrer av de dengang meget beskjedne mineralogiske og geologiske samlinger. I de første år var det en bistilling, han arbeidet i skolen om formiddagen og på museet om ettermiddagen, men i 1904 ble han dosent og i 1914 professor. I og med ansettelsen ved museet var hans livsoppgave klar: å utforske Vestlandets geologi, og med denne oppgave arbeidet han utrettelig i over 40 år.

Det var naturlig at han begynte med labradorsteinene i Bergensfeltet. Han arbeidet med dem gjennom flere år ved siden av andre oppgaver. Labradorsteinene var nokså forskjellige fra dem i Egersundsfeltet, parallellstrukturen var meget framtrædende, og spesielt de monzonittiske bergarter kunde ofte være vanskelige å skille fra gneiser. Hvis en sammenligner hans kart i „Die Labradorfelse des westlichen Norwegens II“ (1903) med kartet fra 1940, vil en finne betydelige avvikelser; men hans detaljerte og samvittighetsfulle bergartsbeskrivelser og hans studier av bergartenes innbyrdes forhold har beholdt sin verdi. Blant de viktigste resultater av dette arbeide kan nevnes hans oppdagelse av den monzonittiske bergart hvis mikroperthitt har spindler av oligoklas, og som han kalte mangeritt etter Manger i Nordhordland. Også denne bok var et betydelig arbeide, som sammen med „Die Labradorfelse I“ gjorde hans navn kjent over hele den geologiske verden. Et mål for den oppmerksomhet de vakte, er at hans vakre typesamlinger fra de to felter ble et fortrinlig byttemateriale, til stor nytte for museets dengang beskjedne geologiske samlinger.

Denne avhandling satte et foreløbig punktum for hans arbeide med labradorsteinene. Selv om de store felter i strøket Voss—Indre Sogn kunde friste, ventet det andre oppgaver som var viktigere. Det bør også nevnes at han i 1898 under tittelen „Lofotens og Vesterålens gabbrobergarter“ beskrev en samling prøver fra disse strøk.

Kolderups første offentliggjorte arbeide fra Bergenstraktene var: „Et orienterende nivå i Bergensskifrene“ (1897). Et funn av fossilførende kalksten i Samnanger skapte tryggere grunnlag for parallelisering av Samnangerfeltets og Osfeltets bergarter og dermed for utredning av forholdene i den ytre Bergensbue. I 1901 utkom „Fjeldbygningen og bergarterne ved Bergen“ av Reusch og Kolderup, hvor Reusch skrev den geologiske del og Kolderup den petrografiske. Dette var hans første befattning med Vestlandets metamorfe bergarter.

Etter avslutningen av labradorsteinarbeidet tok han, inspirert av Brøggers store arbeide over de sen-glaciale og post-glaciale nivåforandringer i Oslofeltet, fatt på en undersøkelse av de kvartærgeologiske forhold i Bergensfeltet. Her var nytt land å rydde, og i de følgende år fikk han utført et betydelig arbeide med oppmåling av terrasser og strandlinjer, undersøkelser av grustak og innsamling og bestemmelse av skjellprøver. Resultatene ble samlet i „Bergensfeltet og tilstøtende trakter i sen-glacial og post-glacial tid“, som utkom i 1907 og som

innbragte ham den filosofiske doktorgrad. Kwartærgeologien har på mange måter gjennomgått en rask utvikling siden dengang, og det gjelder for denne bok som for dens forbillede, at enkelte av de oppfatninger som ble hevdet vil måtte modifiseres; men den vil bli stående i framtiden som en viktig materialsamling for utforskningen av Vestlandets kvartærgeologi.

Etter denne visitt til kvartærgeologien vendte Kolderup seg igjen til petrografen, og tok nå fatt på den oppgave som ingen geolog på Vestlandet kommer utenom: de metamorfe bergarter. Hans utdanning hadde ikke gitt ham et så solid grunnlag for studiet av disse bergarter som av eruptivene, heller ikke for tektoniske undersøkelser i fjellkjedestrøk. Oppgaven var derfor vanskeligere enn dem han før hadde stilt seg, men han tok fatt med sin vanlige energi. Han begynte med en detaljert undersøkelse av Samnangerfeltet, en del av den ytre Bergensbue, i nordlig fortsettelse av Osfeltet, som var kjent gjennom Reuschs arbeide fra 1882. Bergartene var delvis de samme, men de var sterkere omvandlet. For å skaffe et skikkelig topografisk underlag for kartlegningen, som foregikk i 1 : 25 000, måtte han utføre betydelige korreksjoner på rektangelkartet. Alt i alt tok det fem år før dette felt var ferdig bearbeidet. Resultatet ble en større avhandling: „Fjeldbygningen i strøket mellom Sørfjorden og Samnangerfjorden i Bergensfeltet“, som utkom 1914—15. Avhandlingen er utpreget deskriptiv, med utførlige og detaljerte beskrivelser av de opptredende bergarter. Hvor det kunde være tvil om deres opprinnelse, var han forsiktig i sine slutninger. En rekke kjemiske analyser øker bokens verdi. I bearbeidelsen av disse og i systematikken for øvrig fulgte han Grubenmann. Blant de mange viktige undersøkelser i dette arbeide må nevnes hans detaljerte studier over olivinsteinens forandring til serpentin.

Mens arbeidet med Samnangerfeltet pågikk, hadde han også andre jern i ilden. I 1911 utgav han sammen med sin assistent, senere lensmann P. O. Ottesen, en avhandling om Utsiras fjellbygning og bergarter. Samme år kom et arbeide om de såkalte hvite granitter i Sogneskollen ved munningen av Sognefjorden og i Bremangerlandet i ytre Nordfjord. Han påviste at de sto nær de amerikanske granodioritter i mineralogisk og kjemisk sammensetning. Et tredje arbeide fra samme år var en oversikt over Bergensfeltets geologi skrevet for en større ekskursjon av engelske geologer. I 1914 utkom en beskrivelse av kartbladet Egersund, hvor han med det nye

rektangelkart som grunnlag hadde supplert sine undersøkelser fra 90-årene.

Etter avslutningen av Samnanger-arbeidet satte han seg en ny stor oppgave: å utforske konglomerat- og sandsteinsfeltene i Sogn og Fjordane fylke. Disse var delvis kjent fra Hellands og Reusch's arbeider, men hadde fått øket interesse ved de funn av devoniske plantefossiler som ble gjort fra 1902 og utover, dels av Kolderup, dels av hans elever og assistenter. Beskrivelsen av det minst kjente felt, Bulandets og Værlandets felt, kom alt i 1916. Det gikk fem år før den neste kom, og det hadde sine grunner. I 1914 var Kolderup blitt museets direktør, samtidig deltok han aktivt i det politiske liv og var fungerende ordfører under og etter Bergensbrannen. Han måtte således samtidig være med og planlegge museets utvidelse til universitetet, et arbeide som gjorde store framskritt i krigsårene, og byens gjenreisning etter brannen. Det er i virkeligheten forbausende at han i det hele tatt fikk tid til vitenskapelig arbeide i disse årene. Fra 1921 kom imidlertid beskrivelsene av devonfeltene slag i slag, det sjette og syvende i 1926. Disse arbeider gir en samlet oversikt over det som var mulig å finne ut om Vest-Norges devon med det nåværende kartunderlag. Ved siden av detaljerte beskrivelser ble framlagt en rekke forhold av generell interesse. Foruten funnene av plantefossiler, som tillot en sikker aldersbestemmelse, kan nevnes at sandsteinslagene til dels var foldet, at devonen til dels var skjøvet over sitt underlag, at det etter lagenes avsetning var foregått forkastninger, og overskyvninger av kaledonske bergarter over devonen, og at sure intrusiver hadde trengt opp i devonlagene. Disse trekk betyr en viktig utdypelse av vårt kjennskap til den kaledonske orogeneses siste faser i Norge.

Allerede før devonmaterialet var ferdig bearbeidet tok han fatt på den oppgave som han anså for sin viktigste, og som han hadde samlet materiale til hele tiden siden han kom til Bergen, nemlig å gi en oversikt over Bergensfeltets geologi. De innviklete petrografiske og tektoniske forhold gjorde oppgaven vanskeligere enn noen av dem han tidligere hadde løst; men med en menneskealders forskerarbeide bak seg sto han godt rustet til å ta fatt. De prektige Bergen Umland kartene som ble opptatt i begynnelsen av 20-årene, gjorde det mulig å foreta meget detaljerte undersøkelser, og ved hjelp av en rekke assistenter ble alle 8 blad geologisk kartlagt. Bearbeidelsen av det veldige materiale ble en del sinket av de mange andre gjøremål som

la beslag på hans tid; men han hadde fått gjort unna atskillig da hans helse i midten av 30-årene tok til å svikte. Han hadde hatt kjempekrefter, men et langt liv i ustanselig arbeide, uten ferier og nesten uten fritid ble til slutt for meget. Det ble klart at han ikke vilde makte å fullføre verket alene, og hans sønn, Niels-Henr. Kolderup, trådte inn som medarbeider. I 1940 var monografien ferdig og ble trykt i Bergens Museums Skrifter. Det ble et helstøpt verk med en meget konsentrert framstilling. I sin knappe form gir det et levende inntrykk av hvor komplisert Bergensfeltet er i geologisk henseende, hvilken rikdom av petrografiske og tektoniske problemer det byr på, hvilket veldig arbeide som her er nedlagt, og samtidig viser det at her er oppgaver for fortsatte undersøkelser i framtiden. Foruten den kjærkomne beskrivelse av Bergensfeltet gir avhandlingen en rekke nyoppdagelser; særlig må nevnes påvisningen av at de mystiske gneiser i „Ulrikkens gneisfelt“ er sure og intermediære bergarter av Bergen-Jotunstammen i forskjellige metamorfe fasies.

„Geology of the Bergen Arc System“ danner en vakker og verdig avslutning på et langt livs utrettelig forskerarbeide, og det vil bli stående som et av de store arbeider i norsk geologisk litteratur. Da det høsten 1940 innbragte forfatterne den Bergenske prisbelønning for vitenskapelig arbeide, var det bare en mening om at den var vel fortjent.

Carl Fred. Kolderups geologiske forfatterskap omfatter 34 avhandlinger og ca. 30 artikler, dertil kommer 29 avhandlinger om jordskjelv. Til sammen er dette ikke så lite for en enkelt mann, selv om det er fordelt på 45 år. Men dette er bare en del av hans livsverk. For å få den fulle forståelse av hva han utrettet, måtte en også behandle hans arbeide med å skape og styre mineralogisk geologisk institutt og samlinger ved Bergens Museum, hans arbeide som Bergens Museums direktør gjennom 25 år, som kommunemann og politiker, som medlem av en lang rekke offentlige styrever og komiteer. Hvis en er klar over for en utrolig tid alt dette ekstra arbeide tok, blir hans vitenskapelige produksjon en prestasjon av rang. Den var kun mulig ved at han arbeidet ustanselig, søndag som hverdag. Ferie var for ham et ukjent begrep. Selv når han en sjelden gang måtte holde sengen noen dager, måtte han ha sine bøker og skrivesaker for hånden. Uttrykket arbeidsjern har vært brukt om så mange. De som fikk høve til å lære Carl Fred. Kolderup å kjenne, vet at det vil være meget vanskelig å finne noen som uttrykket passer bedre på enn ham.

Det som særpreget Carl Fred. Kolderup som vitenskapsmann, var først og framst grundighet og nøkternhet. Han beskrev samvittighetsfullt det han så, og trakk de slutninger som kunne trekkes på sikkert grunnlag; men var det rom for flere tolkninger, var han oppmerksom på dette og uttrykte seg med forsiktighet. Han forsøkte ikke å dekke over vanskelighetene eller å gi det utseende av at han hadde løst alle problemer. Han var således en typisk deskriptiv forsker, og det er dem som trenges mest når ukjent land skal undersøkes. Hans navn er ikke knyttet til dristige teorier og fantasifulle tolkninger; men han har samlet inn og tilrettelagt et veldig materiale om Vestlandets geologiske forhold, et materiale som vil beholde sin verdi uavhengig av skiftende hypoteser. Hans navn vil minnes så lenge det blir drevet geologisk forskning på Vestlandet.

CARL FRED. KOLDERUPS BIBLIOGRAFI

Omfatter alt han har skrevet i Bergens Museums Årbok og Naturen, dessuten alle vitenskapelige avhandlinger og artikler som er trykt annetsteds.

1896. Die Labradorfelse des westlichen Norwegens. I. Das Labradorfelsgebiet bei Egersund und Soggendal. Bergens Museums Aarbog 1896, nr. 5. 222 s., 2 kart, 3 pl., 15 fig.
1897. Egersund-Soggendalsfeltets bergarter og deres betingelser for anvendelse i stenindustrien. Resumé in deutscher Sprache. Bergens Museums Aarbog 1897, nr. 2. 17 s.
- Fosforsyregehalten i Egersund-Soggendalsfeltets bergarter og dens forhold til benskjørheden hos kvæget. Resumé in deutscher Sprache. Bergens Museums Aarbog 1897, nr. 9. 11 s.
 - Et orienterende niveau i Bergensskifrene. Resumé in deutscher Sprache. Bergens Museums Aarbog 1897, nr. 12. 10 s.
 - Boringer efter vand i fast fjeld. Naturen 1897, s. 119—22.
 - Bokanmeldelser i Naturen 1897: Hans Reusch: Jordskjælv i Norge, s. 93. — Hans Reusch: Geologiske iagttagelser fra strøget i nord for Fæmundsjøen, s. 93. — Hans Reusch: Geologiske iagttagelser fra Telemarken, Indre Hardanger, Numedal og Hallingdal, s. 94. — Hans Reusch: Norges geologiske undersøgelses aarbog for 1894 og 95, s. 94. — Hans Reusch: Læren om stenene og jordklodens bygning, s. 125.
1898. Kart over Norges sten- og mineralindustri. Norges geologiske undersøgelse nr. 26, 1898, s. 36—54.
- Lofotens og Vesteraalens gabbrobergarter. Resumé in deutscher Sprache. Bergens Museums Aarbog 1898, nr. 7. 52 s., 2 pl., 1 kart.
 - Istiden i Norge. Naturen 1898, s. 97—108. 4 fig.

1898. Bokanmeldelser i Naturen 1898: W. C. Brøgger: Das Ganggefolge des Laurdalits, s. 349. — J. P. Friis: Terrænundersøgelser og jordboringer i Størdalen, Værdalen og Guldalen samt i Trondhjem i 1894, 95 og 96, s. 382.
1899. Jordskjælv i Norge i 1899. Resumé in deutscher Sprache. Bergens Museums Aarvog 1899, nr. 9. 46 s., 2 pl.
 — Jordskjælvet den 31. januar 1899. Naturen 1899, s. 65—69.
 — Bjørneøen. Naturen 1899, s. 244—50. 2 fig.
1900. Jordskjælv i Norge i 1900. Resumé in deutscher Sprache. Bergens Museums Aarvog 1900, nr. 8. 12 s.
 — Petrografiens elementer. Bergen 1900.
 — Diamant- og guldforekomster i og omkring de sydafrikanske republikker. Naturen 1900, s. 1—9.
 — Bokanmeldelse i Naturen 1900: Hans Reusch: Læren om stenene og jordklodens bygning, s. 381.
1901. Einige Bemerkungen über Ausscheidungen von Titaneisenerz in Norwegen. Zeitschrift für praktische Geologie. Berlin 1901, s. 110.
 — Jordskjælv i Norge i 1901. Resumé in deutscher Sprache. Bergens Museums Aarvog 1901, nr. 14. 21 s., 1 pl.
 — Jordskjælv. Naturen 1901, s. 1—12. 5 fig.
 — Guldforekomster i Alaska og tilgrænsende strøg. Naturen 1901, s. 361—66. 2 fig.
 — Et interessant eksempel paa vindens udhulende evne. Naturen 1901, s. 400.
 — Bokanmeldelser i Naturen 1901: Norges geologiske undersøgelses aarvog for 1896—99 udgivet af Hans Reusch, s. 78—79. — J. H. L. Vogt: Søndre Helgeland, s. 79—80. — P. A. Øyen: Bidrag til vore brægnes geografi, s. 80. — W. C. Brøgger: Om de sen-glaciale og postglaciale nivaæforandringer i Kristiania-feltet, s. 299—301. — Norges geologiske undersøgelse, aarvog for 1900, s. 334 til 335. — Johan Kiær: Etage 5 i Asker, s. 335. — J. H. L. Vogt: Problems in the Geology of Ore-deposits, s. 335—36.
1902. Fjeldbygningen og bergarterne ved Bergen. (Af Hans Reusch og Carl Fred. Kolderup.) Resumé in deutscher Sprache. Bergens Museums Aarvog 1902, nr. 10. 77 s., 19 fig., 1 kart.
 — Jordskjælv i Norge 1902. Bergens Museums Aarvog 1902, nr. 11. 35 s., 1 pl.
 — Die Labradorfelse und verwandte Eruptivgesteine im Bergensgebiete. Comptes rendus de Congrès des naturalistes et médecins du Nord. Helsingfors 1902, s. 7—16.
 — Erdbebenforschung in Norwegen im XIX Jahrhundert. Gerlands Beiträge zur Geophysik 1902, s. 421—34. 1 fig.
 — Nordhavets bund og den gamle landbro mellem Island og Grønland. Naturen 1902, s. 142—46.
 — Jordskjælvet 9de februar 1902. Naturen 1902, s. 225—27.
 — De vulkanske udbrud i Vestindien. Naturen 1902, s. 353—63. 3 fig.
 — Bokanmeldelser i Naturen 1902: Ths. Münster: Kartbladet Lillehammer, s. 80. — Hans Reusch: Geologisk Litteratur, s. 247.
1903. Die Labradorfelse des westlichen Norwegens. II. Die Labradorfelse und die mit denselben verwandten Gesteine in dem Bergensgebiete. Bergens Museums Aarvog 1903, nr. 12. 129 s., 1 kart, 2 pl., 25 fig.

1903. Jordskjælv i Norge 1903. Resumé in deutscher Sprache. Bergens Museums Aarbog 1903, nr. 15. 25 s., 1 fig., 1 kart.
- The Rock Name Anorthosyte. The American Geologist 1903.
 - Askeblandet sne og regn i det vestlige Norge i aaret 1902. Naturen 1903. s. 127—28.
 - De sidste fund af menneskeben i hulerne nær Mentone. Naturen 1903, s. 206—7.
 - Hellandit, et nyt norsk mineral. Naturen 1903, s. 383.
 - Bokanmeldelser i Naturen 1903: Norges geologiske undersøgelses aarbog for 1902, udgivet af Hans Reusch, s. 126—27. — K. O. Bjørlykke: Lærebog i geologi med mineralogi og bergartslære, s. 57—59. — P. A. Øyen: Tapesnivaet paa Jæderen, s. 383.
1904. En ny meteorsten. Naturen 1904, s. 137—43.
- Vestlandets devoniske lagrækker. Naturen 1904, s. 270—76. 1 fig.
 - Jordskjælvsværmen i nordre Helgeland og Salten den 30te og 31te august 1903. Naturen 1904, s. 90—92.
 - Jordskjælvforskningen ude og hjemme. Naturen 1904, s. 179—85.
 - Bokanmeldelser i Naturen 1904: Norges geologiske undersøgelses aarbog for 1903, udgivet af Hans Reusch, s. 25—27. — G. Andersson: Hasselens tidligere og nuværende udbredelse i Sverige, s. 27—28. — O. E. Schiøtz: Den sydøstlige del af sparagmit-kvartsfjeldet i Norge, s. 124.
1905. Jordskjælvet den 23de oktober 1904. Resumé in deutscher Sprache. Bergens Museums Aarbog 1905 nr. 1. 172 s. 2 pl. 1 fig.
- Jordskjælv i Norge 1904. Resumé in deutscher Sprache. Bergens Museums Aarbog 1905, nr. 4. 35 s., 1 pl.
 - Det sidste store skandinaviske jordskjælvs udbredelse i Tyskland og Rusland. Naturen 1905, s. 115—17.
 - Norges første jordskjælvsstation. Naturen 1905, s. 129—34. 1 fig.
 - Den internationale jordskjælvs-konference i Berlin. Naturen 1905, s. 284—85.
 - De første observationer ved Bergens Museums jordskjælvsstation. Naturen 1905, s. 347—49.
 - Den første jordskjælvsmaaler. Naturen 1905, s. 218.
 - Bokanmeldelser i Naturen 1905: J. H. L. Vogt: Die Silikatschmelzlösungen, s. 29. — Hans Reusch: Læren om stenene og jordklodens bygning, s. 29. — Victor Madsen: Jordens udviklings historie, s. 29. — N. V. Ussing: Vulkaner og jordskjælv, s. 92. — Hans Reusch: Fjeldbygningen inden rektangelkartet Voss's omraade, s. 215. — Hans Reusch: Geografi for middelskolen, s. 285. — W. C. Brøgger: Strandliniens beliggenhed under stenalderen i det sydlige Norge, s. 350—52.
1906. Jordskjælv i Norge 1905. Resumé in deutscher Sprache. Anhang: Registreringen an der seismischen Station zu Bergen im Jahre 1905. Bergens Museums Aarbog 1906, nr. 3. 37 s., 1 pl.
- Jordskjælvene og den moderne jordskjælvforskning. Naturen 1906, s. 60—61.
 - Jordskjælvet i San Fransisko. Naturen 1906, s. 333—40. 2 fig.
 - International geologkongres i Sverige i aaret 1906. Naturen 1906, s. 61.
 - Bokanmeldelser i Naturen 1906: Hans Reusch: Norges geologiske undersøgelses aarbog for 1904, s. 27. — G. E. Stangeland: Om torvmyrer i Norge

- og deres tilgodegjørelse, s. 27—28. — Norsk Geologisk Tidsskrift, s. 123. — K. O. Bjørlykke: Det centrale Norges fjeldbygning, s. 124.
1907. Jordskjælv i Norge 1906. Resumé in deutscher Sprache. Anhang: Registrierungen an der seismischen Station zu Bergen im Jahre 1906. Bergens Museums Aarbog 1907, nr. 12. 43 s., 2 pl.
- Bergensfeltet og tilstødende trakter i sen-glacial og postglacial tid. Bergens Museums Aarbog 1907, nr. 14. 266 s., 1 pl., 38 fig.
 - Vesuvs virksomhed vaaren 1906. Naturen 1907, s. 57—63. 1 fig.
 - Efterdønninger efter det store jordskjælv den 23. oktober 1904. Naturen 1907, s. 182—83. 1 pl.
 - Havbundens afleiringer. Naturen 1907, s. 359—69. 3 fig.
 - Jordskjælvet den 29. juni 1907. Naturen 1907, s. 371—74. 1 fig.
 - The Geological Society of London's hundreaarsfest. Naturen 1907, s. 319.
 - Bokanmeldelse i Naturen 1907: K. O. Bjørlykke: Om stenene og jordbunden, s. 63—64.
1908. Jordskjælv i Norge 1907. Resumé in deutscher Sprache. Anhang: Registrierungen an der seismischen Station zu Bergen im Jahre 1907. Bergens Museums Aarbog 1907, nr. 10. 129 s., 1 pl.
- Norges geologiske undersøgelse 1858—1908. Naturen 1908, s. 1—7.
 - Edelstenene I, s. 145—56, II, s. 365—378. Naturen 1908.
 - Bokanmeldelser i Naturen 1908: W. C. Brøgger: Die Mineralien der süd-norwegischen Granit-pegmatitgänge, s. 381. — Johan Kiær: Das Obersilur im Kristianiagebiete, s. 382.
1909. Bericht über den Stand der Organisation des Erdbebenbeobachtungsdienstes in Norwegen. Comptes rendus des séances de la troisième réunion de la commission permanente de l'Association internationale de seismologie, 1909.
- Jordskjælv i Norge 1908. Resumé in deutscher Sprache. Anhang: Registrierungen an der seismischen Station zu Bergen im Jahre 1908. Bergens Museums Aarbog 1909, nr. 10. 33 s., 1 pl.
 - Den moderne jordskjælvsforskningens betydning for geologien. Naturen 1909, s. 97—106 og 139—46. 3 fig.
 - Om dannelsen av Vestlandets dale og fjorde. Naturen 1909, s. 338—49 og 356—64. 5 fig.
 - Jordskjælv i Norge 1908. Naturen 1909, s. 285—86.
 - Bokanmeldelser i Naturen 1909: J. H. L. Vogt: De gamle norske jernverker, s. 123—24. — Hans Reusch: Tekst til geologisk kart over fjeldstrøgene mellem Jostedalbræen og Ringerike, s. 250—51.
1910. Les fjords de Norvège et leur mode de formation. Revue général des sciences. Paris 1910, s. 337—42.
- Jordskjælv i Norge 1909. Resumé in deutscher Sprache. Anhang: Registrierungen an der seismischen Station zu Bergen im Jahre 1909. Bergens Museums Aarbog 1910, nr. 8. 21 s., 1 pl.
 - Den internationale geologkongres i Stockholm 1910. Naturen 1910, s. 321—32.
 - Den nordeuropæiske fastlandstid. Naturen 1910, s. 156—58.
 - Risørnit, et nyt norsk mineral. Naturen 1910, s. 192.
 - Bokanmeldelser i Naturen 1910: K. O. Bjørlykke: Jæderens geologi, s. 127—28, — Hans Reusch: Aarbok for 1908, s. 125—27. — Norsk geologisk tidsskrift.

- s. 127—28. — Olaf Holtedahl: Studien über die Etage 4 des norwegischen Silursystems beim Mjøsen, s. 189. — Ramsay: Geologiens grunder, s. 60.
1911. Jordskjælv i Norge 1910. Resumé in deutscher Sprache. Anhang: Registrierungen an der seismischen Station zu Bergen im Jahre 1910. Bergens Museums Aarbok 1911, nr. 16. 22 s., 1 pl.
- Sogneskollens og Bremangerlandets granodioriter. English summary of the contents. Bergens Museums Aarbok 1911, nr. 18. 30 s., 9 fig.
 - Utsires fjeldbygning og bergarter. Resumé in deutscher Sprache. (Av Carl Fred. Kolderup og P. O. Ottesen.) Bergens Museums Aarbok 1911, nr. 17. 21 s., 6 fig.
 - Jordskjælv i Norge 1910. *Naturen* 1911, s. 403—405.
 - Bokanmeldelser i *Naturen* 1911: K. O. Bjørlykke: Lærebog i geologi med mineralogi og bergartslære, s. 58. — Hans Reusch: Norges geologi, s. 58—59. — V. M. Goldschmidt: Die Kontaktmetamorphose im Kristianiagebiete, s. 214—15.
1912. The Geology of the Bergen District, Norway. (By Carl Fred. Kolderup and H. W. Monckton.) Geologists' Association, London 1911 and Proceedings of the Geologists' Association 1912, s. 18—44.
- Jordskjælv i Norge 1911. Resumé in deutscher Sprache. Anhang: Registrierungen an der seismischen Station zu Bergen im Jahre 1911. Bergens Museums Aarbok 1912, nr. 11. 38 s., 1 pl., 2 fig.
 - De norske jordskjælvsundersøkelser. *Naturen* 1912, s. 63—64.
 - Bokanmeldelse i *Naturen* 1912: Olaf Holtedahl: Kristianiatrakten gjennom svundne jordperioder, s. 378.
1913. Norges jordskjælv med særlig hensyn til deres utbredelse i rum og tid. Resumé in deutscher Sprache. Bergens Museums Aarbok 1913, nr. 8. 151 s., 3 pl., 26 fig.
- Jordskjælv i Norge 1912. Resumé in deutscher Sprache. Anhang: Registrierungen an der seismischen Station zu Bergen im Jahre 1912. Bergens Museums Aarbok 1913, nr. 12. 19 s., 1 pl.
 - Fundet av det palæolitiske menneske i Sussex i Sydengland. *Naturen* 1913, s. 342—48. 5 fig.
 - Bokanmeldelse i *Naturen* 1913: K. O. Bjørlykke: Norges kvartærgeologi, s. 249—50.
1914. Egersund. Fjeldbygningen inden Rektangelkartet Egersunds omraade. English Summary. Norges geologiske undersøgelse, nr. 71. Kra. 1914. 59 s., 4 pl., 1 kart.
- Fjeldbygningen i strøket mellem Sørfjorden og Samnangerfjorden i Bergensfeltet. English Summary. Bergens Museums Aarbok 1914—15, nr. 8. 257 s., 5 pl., 91 fig.
 - Zur Devonflora des westlichen Norwegens von A. G. Nathorst. Das Vorkommen der Pflanzenreste von Carl Fred. Kolderup. Bergens Museums Aarbok 1914—15, nr. 9, s. 1—11, 2 fig.
 - Jordskjælv i Norge 1913. Resumé in deutscher Sprache. Anhang: Registrierungen an der seismischen Station zu Bergen im Jahre 1913. Bergens Museums Aarbok 1914—15, nr. 18. 11 s., 1 pl.
 - Norges jordskjælv med særlig hensyn til deres utbredelse i rum og tid. *Naturen* 1914. I, s. 206—25. II, s. 257—67.

1914. Carlsbergfondets dybdeboring i Grøndals eng ved Kjøbenhavn 1894—1907 og dens videnskabelige resultater. *Naturen* 1914, s. 61—62.
— Et nyt mineral. *Naturen* 1914, s. 250—51.
1915. Jordskjælv i Norge 1914. Resumé in deutscher Sprache. Anhang: Registreringen an der seismischen Station zu Bergen im Jahre 1914. *Bergens Museums Aarbok* 1914—15, nr. 17. 11 s., 1 pl.
— Bergens Museums mineralogisk-geologiske afdeling 1890—1915. *Bergens Museums Aarsberetning* 1914—15. 18 s.
— Vestlandets devonfelter og deres plantefossiler. *Naturen* 1915, s. 217—32. 9 fig.
— En forekomst av svovel paa Aastvedt nær Bergen. *Naturen* 1915, s. 286—87.
1916. Bulandets og Værlandets konglomerat og sandstensfelt. English Summary. *Bergens Museums Aarbok* 1915—16, *Naturv. række* nr. 3. 26 s., 18 fig., 1 kart.
1918. Jordskjælv i Norge 1915—17. Resumé in deutscher Sprache. *Bergens Museums Aarbok* 1917—18, *Naturv. række* nr. 10. 16 s., 3 pl.
1921. Kvamshestens devonfelt. *Bergens Museums Aarbok* 1920—21, *Naturv. række* nr. 4. 96 s., 3 pl., 39 fig.
— Direktør dr. Hans Reusch. *Naturen* 1921, s. 4—8.
— Bokanmeldelse i *Naturen* 1921: W. C. Brøgger: Die Eruptivgesteine des Kristianiagebietes. IV. Das Fengebiet in Telemark, Norwegen, s. 346—47.
1922. Jordskjælv i Norge 1918—20. *Bergens Museums Aarbok* 1921—22, *Naturv. række* nr. 2.
— Dr. Hans Reusch. *Naturen* 1922, s. 289—90.
1923. En postorkadisk overskyvning i det vestlige Norge. Förhandlingar vid det 17. skandinaviske naturforskaremötet. Göteborg 1923, s. 173—79. 4 fig.
1924. Jordskjælv i Norge 1921—23. Resumé in deutscher Sprache. *Bergens Museums Aarbok* 1923—24, *Naturv. række* nr. 2. 21 s., 3 pl.
— Stenindholdet i kraasen hos norske liryper. *Bergens Museums Aarbok* 1923—24, *Naturv. række* nr. 4. 34 s.
— Haasteinens devonfelt. *Bergens Museums Aarbok* 1923—24, *Naturv. række* nr. 11. 32 s., 2 pl., 12 fig.
1925. *Bergens Museums Jubileumsskrift* 1925: Almindelig historie, s. 1—138. — Mineralogisk-geologisk afdeling, s. 275—315. — Jordskjælvstasjonen, s. 317—28. — Kurser for lærere, s. 499—500. — Foredrag for hvermand, s. 501—504.
— Solunds devonfelt. *Bergens Museums Aarbok* 1924—25, *Naturv. række* nr. 8. 73 s., 41 fig., 1 kart.
— Sir Archibald Geikie. *Naturen* 1925, s. 1—3.
1926. Hornelens devonfelt. English Summary. *Bergens Museums Aarbok* 1926, *Naturv. række* nr. 6. 56 s., 1 pl., 28 fig.
— Byrknesøyenes og Holmengrås devonfelter. English Summary. *Bergens Museums Aarbok* 1926, *Naturv. række* nr. 8. 18 s., 12 fig.
— Jordskjælv i Norge 1924—25. Resumé in deutscher Sprache. *Bergens Museums Aarbok* 1926, *Naturv. række* nr. 2. 17 s., 2 pl.
— Vulkansk virksomhed og indpresning av ældre bergarter i Vestlandets devon. *Naturen* 1926, s. 129—42. 10 fig.
1928. Das Old Red im westlichen Norwegen. *Fennia* 50, nr. 23. Helsingfors 1928. 17 s., 7 fig.
— De nyopstillede naturhistoriske samlinger 1928. *Bergen* 1928. 9 s., 5 fig., 1 pl.

1930. Jordskjelv i Norge 1926—29. Resumé in deutscher Sprache. Bergens Museums Årbok 1930, Naturv. rekke nr. 6. 40 s., 6 fig., 4 pl.
— Entstehung großer Granate in Anorthositgabbro. Bergens Museums Årbok 1930, Naturv. rekke nr. 11. 8 s., 2 fig.
— Samnangers geologi. Av N. Lauvskard: „Samnanger“. 1930. 15 s., 4 fig.
1931. Jordskjelv i Norge 1930—31. Resumé in deutscher Sprache. Bergens Museums Årbok 1931, Naturv. rekke nr. 9. 20 s., 1 fig., 2 pl.
— Oligoklasrike granittiske ganger i anorthositgabbroene. English Summary. Norsk geologisk tidsskrift. B. XII, 1931, s. 435—39.
1932. Osfeltets geologi. Av: Os saga. 1932. 22 s., 10 fig.
1934. The Geology of the Bergen Arcs. The Geologists' Association. London 1934, s. 373—76. 1 kart, 1 fig.
1935. The Anorthosites of Western Norway. Rep. of XVI International Geol. Congr. Washington 1933. 6 s., 2 kart.
— Address on the Geology of the Scottish Highlands and of Western Norway. Trans. Edin. Geol. Society Vol. XIII, Part 2, 1935.
1936. Jordskjelv i Norge 1932—35. Bergens Museums Årbok 1936, Naturv. rekke nr. 9. 17 s., 1 pl., 3 fig.
1938. Jordskjelv i Norge 1936—37. Bergens Museums Årbok 1938, Naturv. rekke nr. 6. 7 s., 1 fig.
1940. Geology of the Bergen Arc System. (By Carl Fred. Kolderup and Niels-Henr. Kolderup.) Bergens Museums Skrifter 1940, nr. 20. 137 s., 14 pl., 4 fig., 2 kart.

Dessuten har han skrevet i Bergens Museums årsberetning: Den mineralogisk-geologiske afdeling, i årene 1896—1938. — Direktørens beretning, i årene 1913—1938.